

[Udenrigsministeren]

de rammer, der kaldes bæredygtig udvikling. Det kan ske ved miljøregulering og ved udvikling af teknologi, som kan producere mere med mindre forbrug af energi og andre råstoffer, altså mindre miljøbelastende eller renere teknologi, om man vil, samt ved udvikling af produkter, som kan genanvendes og recirkuleres.

Der er store muligheder både for miljøet og for industrien i en sådan politik. Netop udstyr til rensning af f.eks. luft og vand og viden om, hvordan ressourcer kan spares og genbruges, er jo en form for varer, som der vil være efterspørgsel efter i de kommende år. Ikke mindst udviklingslandene har behov for teknologioverførsel på dette område.

Det er netop en af konsekvenserne af Brundtland-rapportens princip om bæredygtig udvikling, at udviklingslandene må kunne råde over den fornødne teknologi. Miljøreguleringerne bør imidlertid tilrettelægges på en sådan måde, at erhvervslivet har rimelig tid til at udvikle den nødvendige teknologi og til at omstille sig. Reguleringerne bør så vidt muligt fastsættes i samarbejde med andre lande og ikke mindst selvfølgelig med vore nabolande.

Gennemførelsen af EF's indre marked og forhandlingerne i GATT er f.eks. begge aktiviteter, som vi også ud fra miljøhensyn må deltage særdeles aktivt i, og vi må derfor søge at sikre, at udviklingen går i den rigtige retning.

På det teknologiske område gør Danmark et stort arbejde for at komme til at leve op til princippet om bæredygtig udvikling. I Industri- og Handelsstyrelsen – det, der tidligere hed Teknologistyrelsen – har man allerede i flere år arbejdet med fremme af en teknologisk udvikling, der tilgodeser hensynet til miljøet. Også Miljøministeriet arbejder inden for rammerne af tilskudsordningen vedrørende genanvendelse og renere teknologi til fremme af denne udvikling, og regeringen lægger vægt på, at dette arbejde fortsættes og styrkes.

Et andet meget centralt område i en debat om bæredygtig udvikling er energipolitikken. Den er vigtig både ud fra en ressourcemæssig og ud fra en forureningsmæssig betragtning. Kommissionen anbefaler, at industrilandene reducerer energiforbruget ved en mere effektiv udnyttelse af energien, og endvidere anbefales en væsentlig større anvendelse af ikkeforurenende, vedvarende energikilder.

Netop effektivisering af energiforbruget, udvikling af nye og vedvarende energikilder og udvikling af renere forbrændingsteknik er hovedelementer i dansk energiplanlægning, og en række af de opstillede mål er allerede nået. Det samlede energiforbrug i Danmark er næsten ikke steget siden 1972, uanset at vores nationalprodukt siden dengang er vokset med mere end en tredjedel. Endvidere begynder vedvarende energikilder nu at give synlige bidrag til energiforsyningen.

Den danske energipolitik vil blive fastholdt og udbygget i de kommende år.

Landbrugssektoren optager stor plads i den internationale debat om miljø og udvikling. Pris- og subsidiepolitik i både rige og fattige lande, omfanget af brugen af kemikalier og insekt- og plantegift samt hensigtsmæssigheden af forskellige dyrkningsmetoder er nogle af de elementer, der indgår i denne debat. Brundtland-rapporten indeholder ikke løsningen på disse problemer, der jo alle har at gøre med at tilpasse landbrugets produktionsomfang og driftsformer til naturens bæreevne. Rapporten indeholder en klar anbefaling af, at der arbejdes videre med disse problemstillinger, og i denne sammenhæng er det den vigtigste opgave for Danmark i de kommende år dels at gennemføre hjemlige foranstaltninger til beskyttelse af naturen, dels at arbejde for de nødvendige ændringer i EF's fælles landbrugspolitik. Som det vil være bekendt, er der i Fællesskabet stigende forståelse for disse sammenhænge og også stigende vilje til at gennemføre den nødvendige politik.

På fiskeriområdet har man ikke mindst i EF i flere år ført en politik med fiskekvoter bestemt ud fra en biologisk vurdering af fiskebestandenes langsigtede ydeevne, og en sådan politik anbefales af rapporten, som sætter denne anbefaling ind i en større sammenhæng med en strammere regulering for at begrænse forureningen af havene, regionalt samarbejde og ikrafttrædelse af FN's havretskonvention af 1982. Regeringen støtter disse anbefalinger.

Vi har herhjemme gjort meget for at føre en fremsynet miljøpolitik, og vi har bl.a. i EF, i OECD og i ECE gjort os store anstrengelser for at få andre lande til at gøre det samme. Jeg henviser til den redegørelse om det europæiske miljøsamarbejde, som regeringen ved årsskiftet har afleveret til Folketinget. Vi kan alligevel